

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

AFGØRELSE Nr. 1/2003 TRUFFET AF DEN BLANDEDE KOMITÉ EF-ANDORRA

af 3. september 2003

om de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige, for at toldunionen kan fungere korrekt

(2003/692/EF)

DEN BLANDEDE KOMITÉ HAR —

under henvisning til aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra, særlig artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 3, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til ovennævnte artikel 7, stk. 2, skal Fyrstendømmet Andorra for varer, der er omfattet af toldunionen, vedtage at anvende de love og administrative bestemmelser, der i Fællesskabet er gældende på toldområdet og er nødvendige, for at toldunionen kan fungere tilfredsstillende. Det er nødvendigt at fastlægge, hvilke bestemmelser Andorra bør vedtage, og eventuelt fastsætte de nærmere gennemførelsesbestemmelser for Fyrstendømmet Andorra.

(2) Der bør fastsættes nærmere bestemmelser, for at ovennævnte artikel 8 kan fungere tilfredsstillende, og vedtages bestemmelser, som gør det muligt at inddrive fordringer ved hjælp af gensidig bistand mellem de kontraherende parter.

(3) Der bør træffes passende foranstaltninger for at sikre, at mekanismerne i toldunionen mellem Fællesskabet og Fyrstendømmet Andorra kan fungere.

(4) Det er nødvendigt at tilpasse de bestemmelser, der er fastlagt i bilaget til afgørelse nr. 2/91 truffet af Den Blandede Komité EØF-Andorra ⁽¹⁾, til de bestemmelser, der gælder i Fællesskabet, og afgørelse nr. 2/91 bør derfor ophæves ved denne afgørelse.

(5) Bestemmelserne i afgørelse nr. 1/96 truffet af Den Blandede Komité EF-Andorra ⁽²⁾ om visse metoder for administrativt samarbejde med henblik på anvendelse af aftalen og forsendelse af varer mellem parterne er blevet indarbejdet i denne afgørelse, og afgørelse nr. 1/96 bør derfor også ophæves —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

AFSNIT I

GENERELT

KAPITEL 1

Anvendelsesområde og grundlæggende definitioner

Artikel 1

I denne afgørelse fastlægges de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at mekanismerne i toldunionen mellem Fællesskabet og Fyrstendømmet Andorra kan fungere.

Artikel 2

I forbindelse med denne afgørelse gælder følgende:

1) Ved »aftalen« forstår aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra, undertegnet i Luxembourg den 28. juni 1990 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT L 250 af 7.9.1991, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 184 af 24.7.1996, s. 39.

⁽³⁾ EFT L 374 af 31.12.1990, s. 16.

- 2) »Toldunionens toldområde« omfatter:
- Fællesskabets toldområde som defineret i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾
 - Fyrstendømmet Andorras toldområde.
- 3) Ved »tredjeland« forstås ethvert land eller territorium, der ikke udgør en del af toldunionens toldområde.
- 4) Ved »del af toldunionen« forstås Fællesskabets toldområde eller Fyrstendømmet Andorras toldområde.
- 5) »EF-toldkodeks« henviser til forordning (EØF) nr. 2913/92.
- 6) »Gennemførelsesbestemmelserne til EF-toldkodeksen« henviser til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽²⁾.
- 7) Ved »varer i fri omsætning« forstås varer, der opfylder de i aftalens artikel 3 og 4 omhandlede betingelser.

Artikel 3

1. Uden at dette berører aftalens bestemmelser eller de specifikke bestemmelser i denne afgørelse vedtager Andorra på datoen for denne afgørelses ikrafttræden de nødvendige toldbestemmelser, for at toldunionen, som er baseret på EF-toldkodeksen og gennemførelsesbestemmelserne dertil, kan fungere korrekt.

2. Uden at dette berører aftalens bestemmelser træffer Fyrstendømmet Andorra de fornødne foranstaltninger for på datoen for denne afgørelses ikrafttræden at gennemføre bestemmelser, der bygger på:

- a) Rådets forordning (EF) nr. 1541/98 af 13. juli 1998 om dokumentation for oprindelsen af visse tekstilvarer henhørende under afsnit XI i den kombinerede nomenklatur og overgået til fri omsætning i Fællesskabet samt om betingelserne for, at denne dokumentation kan anerkendes ⁽³⁾ og bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 3030/93 af 12. oktober 1993 om den fælles ordning for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17).

⁽²⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1335/2003 (EUT L 187 af 27.7.2003, s. 16).

⁽³⁾ EFT L 202 af 18.7.1998, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 275 af 8.11.1993, s. 1.

- b) Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter ⁽⁵⁾ og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2288/83 ⁽⁶⁾, (EØF) nr. 2289/83 ⁽⁷⁾, (EØF) nr. 2290/83 ⁽⁸⁾ og (EØF) nr. 3915/88 ⁽⁹⁾ om gennemførelsesbestemmelser dertil, med undtagelse af følgende bestemmelser:

— Kapitel I: Afsnit IX, X, XXVI

— Kapitel II: Afsnit II, III, IV, V

— Kapitel III: Artikel 135, artikel 136, stk. 2, artikel 140

- c) Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 af 22. december 1994 om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer ⁽¹⁰⁾ og Kommissionens forordning (EØF) nr. 1367/95 ⁽¹¹⁾ om gennemførelsesbestemmelser dertil

- d) Rådets forordning (EØF) nr. 3911/92 af 9. december 1992 om udførsel af kulturgoder ⁽¹²⁾ og Kommissionens forordning (EØF) nr. 752/93 ⁽¹³⁾ om gennemførelsesbestemmelser vedrørende udførsel af kulturgoder

- e) Rådets forordning (EØF) nr. 3677/90 af 13. december 1990 om foranstaltninger til modvirkning af ulovlig anvendelse af visse stoffer til fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer ⁽¹⁴⁾ og Kommissionens forordning (EØF) nr. 3769/92 ⁽¹⁵⁾ om gennemførelsesbestemmelser til og ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3677/90

- f) Rådets forordning (EF) nr. 1334/2000 af 22. juni 2000 om en fællesskabsordning for kontrol med udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse ⁽¹⁶⁾.

3. Uden at dette berører aftalens bestemmelser eller de specifikke bestemmelser i denne afgørelse, træffer Fyrstendømmet Andorra de fornødne foranstaltninger for på datoen for denne afgørelses ikrafttræden at gennemføre bestemmelser, der bygger på:

- Fællesskabets bestemmelser om klassificering af varer i den kombinerede nomenklatur, herunder de forklarende bemærkninger dertil

⁽⁵⁾ EFT L 105 af 23.4.1983, s. 105. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1671/2000 (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 11).

⁽⁶⁾ EFT L 220 af 11.8.1983, s. 13.

⁽⁷⁾ EFT L 220 af 11.8.1983, s. 15.

⁽⁸⁾ EFT L 220 af 11.8.1983, s. 20.

⁽⁹⁾ EFT L 347 af 16.12.1988, s. 55.

⁽¹⁰⁾ EFT L 341 af 30.12.1994, s. 8. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

⁽¹¹⁾ EFT L 133 af 17.6.1995, s. 2. Ændret ved forordning (EØF) nr. 2549/1999 (EFT L 308 af 3.12.1999, s. 16).

⁽¹²⁾ EFT L 395 af 31.12.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003.

⁽¹³⁾ EFT L 77 af 31.3.1993, s. 24. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1526/98 (EFT L 201 af 17.7.1998, s. 47).

⁽¹⁴⁾ EFT L 357 af 20.12.1990, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1232/2002 (EFT L 180 af 10.7.2002, s. 5).

⁽¹⁵⁾ EFT L 383 af 29.12.1992, s. 17. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1232/2002.

⁽¹⁶⁾ EFT L 159 af 30.6.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 149/2003 (EUT L 30 af 5.2.2003, s. 1).

- de forklarende bemærkninger og klassificeringsbestemmelserne til det harmoniserede system
- Fællesskabets regler for fastlæggelse af betingelserne for visse varers mulighed for ved indførsel at være omfattet af toldlempelser på grund af deres art eller særlige anvendelsesformål.

KAPITEL 2

Bestemmelser om gensidig bistand til inddrivelse af fordringer

Artikel 4

I dette kapitel fastlægges de regler, der skal sikre, at de i artikel 6 omhandlede fordringer, som er opstået i en anden del af toldunionen, kan inddrives i de enkelte lande. Gennemførelsesbestemmelserne findes i bilag I til denne afgørelse.

Artikel 5

I dette kapitel forstås ved

- »bistandssøgende myndighed«: den kompetente myndighed, som er udpeget til dette formål af en kontraherende part, der fremsætter en anmodning om bistand vedrørende en i artikel 6 omhandlet fordring
- »bistandssøgte myndighed«: den kompetente myndighed, som er udpeget til dette formål af en kontraherende part, til hvilken der rettes anmodning om bistand
- »land«: enhver af Fællesskabets medlemsstater eller Fyrstendømmet Andorra
- »importafgifter«: told og afgifter med tilsvarende virkning, der gælder ved indførsel af varer
- »eksportafgifter«: told og afgifter med tilsvarende virkning, der gælder ved udførsel af varer
- »personlige oplysninger«: enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person.

Artikel 6

Dette kapitel gælder for alle fordringer vedrørende import- og eksportafgifter, der er skyldige som følge af en toldbehandling, som er indledt efter denne afgørelses ikrafttræden.

Artikel 7

1. Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed alle oplysninger, der kan være til nytte for den bistandssøgende myndighed ved inddrivelsen af dens fordring.

Med henblik på at fremskaffe disse oplysninger udøver den bistandssøgte myndighed de beføjelser, der er hjemlet i de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om inddrivelse af lignende fordringer, som er opstået i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende.

2. I anmodningen om oplysninger anføres navn, adresse og alle andre relevante identifikationsoplysninger, som den bistandssøgende myndighed normalt har adgang til, for den person, som de oplysninger, der skal meddeles, vedrører, samt arten og størrelsen af den fordring, som ligger til grund for anmodningen.

3. Den bistandssøgte myndighed er ikke forpligtet til at meddele oplysninger,

- a) som den ikke ville kunne fremskaffe med henblik på inddrivelse af lignende fordringer, der er opstået i det land, hvor den er hjemmehørende
- b) som ville afsløre handelsmæssige, industrielle eller faglige hemmeligheder eller
- c) hvis meddelelse ville kunne være til skade for sikkerheden eller den offentlige orden i det pågældende land.

4. Den bistandssøgte myndighed underretter straks den bistandssøgende myndighed om grundene til, at en anmodning om oplysninger ikke kan efterkommes.

Artikel 8

1. På den bistandssøgende myndigheds anmodning meddeler den bistandssøgte myndighed i overensstemmelse med de retsregler, der gælder for meddelelse af tilsvarende akter eller afgørelser i det land, hvor den er hjemmehørende, modtageren alle akter og afgørelser, også af retslig art, vedrørende en fordring og/eller dens inddrivelse, der hidrører fra det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

2. I anmodningen om meddelelse anføres navn, adresse og alle andre relevante identifikationsoplysninger, som den bistandssøgende myndighed har adgang til, til identifikation af modtageren, arten af eller formålet med den akt eller den afgørelse, der skal meddeles, og om nødvendigt skyldnerens navn og adresse og den i akten eller afgørelsen omhandlede fordring samt alle andre nyttige oplysninger.

3. Den bistandssøgte myndighed underretter hurtigst muligt den bistandssøgende myndighed om, hvilke foranstaltninger der er truffet for anmodningen om meddelelse, herunder navnlig på hvilken dato akten eller afgørelsen er fremsendt til modtageren.

Artikel 9

1. På den bistandssøgende myndigheds anmodning inddriver den bistandssøgte myndighed fordringer, der er omhandlet i en akt, som hjemler ret til eksekution, i overensstemmelse med de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder for inddrivelse af lignende fordringer, der er opstået i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende.

2. Med henblik herpå behandles enhver fordring, for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, som en fordring fra det lands side, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, jf. dog artikel 15.

Artikel 10

1. Den anmodning om inddrivelse af en fordring, som den bistandssøgende myndighed retter til den bistandssøgte myndighed, skal ledsages af et officielt eksemplar eller en bekræftet kopi af den akt, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, og eventuelt af originaldokumentet eller en bekræftet kopi af andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelsen.

2. Den bistandssøgende myndighed kan kun fremsætte en anmodning om inddrivelse, såfremt:

- a) den fordring og/eller den akt, der hjemler ret til eksekution, ikke er genstand for indsigelse i det land, hvor den pågældende myndighed er hjemmehørende, jf. dog artikel 15, stk. 2, andet afsnit
- b) den i det land, hvor den er hjemmehørende, har iværksat de relevante inddrivelsesprocedurer, der kan indledes på grundlag af den i stk. 1 nævnte akt, og de trufne foranstaltninger ikke har ført til betaling af hele fordringen
- c) fordringen overstiger 1 500 EUR.

3. I anmodningen om inddrivelse anføres:

- navn, adresse og andre relevante oplysninger til identifikation af den pågældende person og/eller den tredjemand, der besidder vedkommendes aktiver
- navn, adresse og andre relevante oplysninger til identifikation af den bistandssøgende myndighed
- en henvisning til den akt, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende
- arten og størrelsen af fordringen, herunder hovedstol og skyldige omkostninger, angivet i valutaen i det land, hvor de respektive myndigheder er hjemmehørende
- den dato, på hvilken den bistandssøgende myndighed og/eller den bistandssøgte myndighed har meddelt akten til modtageren
- den dato, fra hvilken, og den periode, i hvilken det er muligt at gennemføre eksekution i overensstemmelse med de retsregler, der gælder i det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende
- alle andre relevante oplysninger.

4. Anmodningen om inddrivelse skal desuden indeholde en erklæring af den bistandssøgende myndighed, hvori det bekræftes, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

5. Den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed alle relevante oplysninger vedrørende den sag, der har foranlediget en anmodning om inddrivelse, så snart den får kendskab dertil.

Artikel 11

1. Den akt, der hjemler ret til eksekution af inddrivelse af fordringen, skal anerkendes direkte og automatisk behandles som en akt, der hjemler ret til eksekution af en fordring i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan den akt, der hjemler ret til eksekution af fordringen, eventuelt og i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, stadfæstes, anerkendes, suppleres eller erstattes ved en akt, der hjemler ret til eksekution på dette lands område. Landene skal søge at sikre, at en sådan stadfæstelse, anerkendelse, supplerende eller erstatning finder sted inden for en frist på tre måneder efter datoen for modtagelsen af anmodningen om inddrivelse, undtagen i de tilfælde, hvor stk. 3 finder anvendelse. Dette kan ikke afslås, hvis den akt, der hjemler ret til eksekution, er udformet korrekt. Hvis fristen på tre måneder overskrides, skal den bistandssøgte myndighed underrette den bistandssøgende myndighed om grundene hertil.

3. Hvis en af disse formaliteter giver anledning til indsigelse vedrørende fordringen og/eller den akt, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt af den bistandssøgende myndighed, finder artikel 15 anvendelse.

Artikel 12

1. Inddrivelse af fordringer finder sted i den valuta, der anvendes i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende. Den bistandssøgte myndighed skal overføre hele det fordringsbeløb, den inddriver, til den bistandssøgende myndighed.

2. Såfremt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, tillader det, kan denne efter samråd med den bistandssøgende myndighed indrømme skyldneren betalingsfrist eller tillade betaling i rater. Renter, der opkræves af den bistandssøgte myndighed som følge af denne betalingsfrist, skal også overføres til den bistandssøgende myndighed.

Fra den dato, hvor den akt, der hjemler ret til eksekution, er blevet direkte anerkendt eller stadfæstet, suppleret eller erstattet i overensstemmelse med artikel 11, opkræves der renter for forsinket betaling i henhold til de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, og disse skal ligeledes overføres til det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

Artikel 13

Uanset bestemmelserne i artikel 9, stk. 2, skal de fordringer, der skal inddrives, ikke nødvendigvis nyde fordel af samme fortrinsstilling som tilsvarende fordringer, der opstår i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende.

Artikel 14

Den bistandssøgte myndighed underretter straks den bistandssøgende myndighed om, hvilke foranstaltninger den har truffet for anmodningen om inddrivelse.

Artikel 15

1. Hvis en interesseret part under inddrivelsesproceduren gør indsigelse mod fordringen og/eller den akt, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i det land, hvor den bistandsøgende myndighed er hjemmehørende, indbringer vedkommende sagen for den kompetente instans i det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, i overensstemmelse med de i dette land gældende retsregler. Den bistandssøgende myndighed skal underrette den bistandssøgte myndighed herom. Den berørte part kan også underrette den bistandssøgte myndighed herom.

2. Så snart den bistandssøgte myndighed har modtaget den i stk. 1 omhandlede underretning fra enten den bistandssøgende myndighed eller fra den interesserede part, suspenderer den eksekutionsproceduren, indtil den kompetente instans har truffet en afgørelse i sagen, medmindre den bistandssøgende myndighed har anmodet om andet i overensstemmelse med nedenstående afsnit. Såfremt den bistandssøgte myndighed finder det nødvendigt, kan den, uden at det i øvrigt berører bestemmelserne i artikel 16, træffe retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelsen i det omfang, love eller andre retsforskrifter i det land, hvor den er hjemmehørende, tillader det for lignende fordringer.

Uanset bestemmelserne i første afsnit i stk. 2 kan den bistandssøgende myndighed i overensstemmelse med de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i det land, hvor den er hjemmehørende, anmode den bistandssøgte myndighed om at inddrive en fordring, der er gjort indsigelse mod, såfremt dette er muligt i henhold til de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende. Hvis skyldneren derefter som følge af indsigelsen gives medhold, påhviler det den bistandssøgende myndighed at tilbagebetale alle inddrevne beløb samt en eventuel kompensation i overensstemmelse med de love, der gælder i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende.

3. Når der gøres indsigelse mod inddrivelsesforanstaltninger, der er truffet i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, indbringes sagen for den kompetente instans i dette land i overensstemmelse med dets love og andre retsforskrifter.

4. Når den kompetente instans, for hvilken sagen er indbragt i henhold til stk. 1, er en domstol eller en forvaltningsdomstol, betragtes dennes afgørelse, hvis den giver den bistandssøgende myndighed medhold, og hvis den gør det muligt, at fordringen inddrives i det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, som den »akt, der hjemler ret til eksekution« i den i artikel 9, 10 og 11, anvendte betydning, og inddrivelsen af fordringen gennemføres på grundlag af denne afgørelse.

Artikel 16

1. Efter begrundet anmodning fra den bistandssøgende myndighed træffer den bistandssøgte myndighed retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelse af en fordring, i det omfang gældende love og andre retsforskrifter i det land, hvor den er hjemmehørende, tillader det for tilsvarende fordringer.

2. Med henblik på gennemførelsen af stk. 1 finder artikel 9, artikel 10, stk. 1, 3 og 5, og artikel 11, 14, 15 og 17 tilsvarende anvendelse.

Artikel 17

Den bistandssøgte myndighed er ikke forpligtet til

- a) at yde den i artikel 9-16 omhandlede bistand, såfremt inddrivelsen af fordringen på grund af skyldnerens situation vil kunne fremkalde alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder i det land, hvor den pågældende myndighed er hjemmehørende, i det omfang de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, tillader det for tilsvarende nationale fordringer
- b) at yde den i artikel 7-16 omhandlede bistand, hvis den oprindelige anmodning i medfør af artikel 7, 8 eller 9 gælder fordringer, som er over fem år gamle fra det tidspunkt, hvor den akt, der hjemler ret til eksekution, blev udstedt i overensstemmelse med de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, frem til datoen for anmodningen. I de tilfælde, hvor der er gjort indsigelse mod fordringen eller akten, starter fristen dog fra det tidspunkt, hvor den bistandssøgende myndigheder fastslår, at der ikke længere kan gøres indsigelse mod vedkommende fordring eller akt.

Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed om grundene til, at anmodningen om bistand ikke kan efterkommes. En sådan begrundet afvisning skal også meddeles til Kommissionen.

Artikel 18

1. Spørgsmål om forældelse afgøres udelukkende ud fra de retsregler, der gælder i det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.
2. De inddrivelsesforanstaltninger, der i overensstemmelse med anmodningen om bistand træffes af den bistandssøgte myndighed, og som, såfremt de var blevet truffet af den bistandssøgende myndighed, ville have medført suspension eller afbrydelse af forældelsen i henhold til de retsregler, der gælder i det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, anses med hensyn til denne virkning for at være truffet i sidstnævnte land.

Artikel 19

1. Dokumenter og oplysninger, der i henhold til dette kapitel tilstilles den bistandssøgte myndighed, må af denne kun meddeles til

- a) den i anmodningen om bistand omhandlede person
- b) de personer og myndigheder, der har ansvaret for at inddrive fordringerne, og kun til dette formål
- c) de retsinstanser, for hvilke sagerne om inddrivelse af fordringer indbringes.

Endvidere må alle oplysninger, der indhentes i medfør af dette kapitel, og navnlig i henhold til artikel 7 og 10, kun anvendes til gensidig bistand til inddrivelse af fordringer i det pågældende specifikke tilfælde.

2. Der må kun udveksles personlige oplysninger, såfremt den kontraherende part, der er modtageren, forpligter sig til at beskytte disse oplysninger på en måde, der mindst svarer til den, der i det specifikke tilfælde gælder hos den kontraherende part, der videregiver de pågældende oplysninger.

Artikel 20

Anmodninger om bistand, akter, der hjemler ret til eksekution, og andre relevante vedlagte dokumenter skal ledsages af en oversættelse til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, uden at dette berører sidstnævntes ret til at give afkald på oversættelsen.

Artikel 21

1. Den bistandssøgte myndighed opkræver af den pågældende person alle de omkostninger, den måtte have oppebåret i forbindelse med inddrivelsen, og tilbageholder dette beløb i overensstemmelse med de love og andre retsfor skrifter, der gælder for tilsvarende fordringer i det land, hvor den er hjemmehørende.

2. De kontraherende parter giver indbyrdes afkald på ethvert krav om godtgørelse af omkostninger i forbindelse med gensidig bistand, som de yder hinanden i henhold til dette kapitel.

3. Hvis en inddrivelse medfører et særligt problem, indebærer et meget stort omkostningsbeløb eller vedrører bekæmpelse af organiseret kriminalitet, kan de bistandssøgende og bistandssøgte myndigheder aftale specifikke godtgørelsesordninger for de pågældende tilfælde.

4. Det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, forbliver dog ansvarligt over for det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, for omkostninger og tab som følge af sager, der indbringes, og som erklæres ubegrundede for så vidt angår fordringens beståen eller gyldigheden af den akt, der er udstedt af den bistandssøgende myndighed.

Artikel 22

De kontraherende parter forsyner hinanden med en liste over de myndigheder, der har beføjelse til at fremsætte eller modtage anmodninger om bistand, samt eventuelle senere ændringer hertil.

Artikel 23

Bestemmelserne i dette kapitel er ikke til hinder for en mere omfattende gensidig bistand, som visse lande yder eller måtte yde hinanden i medfør af aftaler eller ordninger, bl.a. med hensyn til meddelelse af inden- eller udenretslige dokumenter.

Artikel 24

1. De kontraherende parter underretter i Den Blandede Komité hinanden om de foranstaltninger, de træffer for at efterkomme bestemmelserne i dette kapitel. De skal endvidere gøre rede for, hvordan de har anvendt bestemmelserne i dette kapitel, og hvilke resultater der er opnået.

2. Med henblik herpå skal de kontraherende parter notere sig, hvor mange anmodninger om oplysninger, meddelelse og inddrivelse de hvert år fremsætter og modtager i medfør af dette kapitel, samt de pågældende fordringers størrelse og de inddrevne beløb.

AFSNIT II

BESTEMMELSER FOR VAREHANDELEN MELLEM DE TO DELE AF TOLDUNIONEN

KAPITEL 1

Generelt

Artikel 25

Med forbehold af de i aftalen fastsatte bestemmelser om fri omsætning gælder EF-toldkodeksen og gennemførelsesbestemmelserne hertil, der finder anvendelse inden for EF's toldområde, og den andorranske toldkodeks og gennemførelsesbestemmelserne hertil, som finder anvendelse inden for Fyrstendømmet Andorras toldområde, for samhandelen mellem toldunionens to dele på de i denne afgørelse fastlagte betingelser.

Artikel 26

1. Ved anvendelsen af aftalens artikel 4 bevirker påtegningen af det dokument, der kræves, for at de pågældende varer frit kan omsættes, at der opstår en toldskyld ved indførsel. Den bevirker også, at de handelspolitiske foranstaltninger, som de pågældende produkter eller varer kan være undergivet, finder anvendelse.

2. Toldskylden anses for at opstå på det tidspunkt, hvor toldmyndighederne antager udførselsangivelsen vedrørende de pågældende varer.

3. Debitor er klareren. Ved indirekte repræsentation er debitor også den person, for hvis regning angivelsen er afgivet.

4. De til denne toldskyld svarende importafgifter fastsættes på samme måde, som hvis det drejede sig om en toldskyld, der var opstået ved antagelse samme dag af toldangivelsen om de pågældende varers overgang til fri omsætning for at bringe proceduren for aktiv forædling til ophør.

KAPITEL 2

Bestemmelser vedrørende vareforsendelse mellem de to dele af toldunionen

Artikel 27

For varer, der henhører under kapitel 25 til 97 i det harmoniserede system, anvender Fællesskabet og Fyrstendømmet Andorra med de nødvendige ændringer de regler for fællesskabsforsendelse, der er fastlagt i EF-toldkodeksen og gennemførelsesbestemmelserne dertil, dog med forbehold af de særlige bestemmelser, der er fastsat i dette kapitel.

Artikel 28

1. I samhandelen mellem delene af toldunionen og uanset artikel 29

- skal varer, der er i fri omsætning, forsendes under proceduren for intern fællesskabsforsendelse (T2, T2F)
- skal andre varer end dem, der er omhandlet i ovenstående led, forsendes under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse (T1).

2. Uanset kravet om bevis for, at varerne er i fri omsætning, kræves det ikke af de personer, der opfylder udførselsformaliteterne på grænseovergangsstedet i en del af toldunionen, at de henfører varerne under proceduren for fællesskabsforsendelse, uanset hvilken toldprocedure varerne henføres under på nabo-grænseovergangsstedet.

3. Uanset kravet om bevis for, at varerne er i fri omsætning, kan grænseovergangsstedet i den del af toldunionen, hvor udførselsformaliteterne opfyldes, afvise at henføre varerne under proceduren for fællesskabsforsendelse, hvis denne skal afsluttes ved nabogrænseovergangsstedet.

4. Som dokumentation for, at varer, der ikke forsendes under proceduren for intern fællesskabsforsendelse, er i fri omsætning, kan der fremlægges et T2L-dokument eller et dokument med tilsvarende virkning. Ved »T2L-dokument« forstår ethvert dokument, som bærer påtegningen »T2L« eller »T2LF« eller en angivelse med samme betydning.

Artikel 29

1. De varer, der er omhandlet i aftalens artikel 6, stk. 3, litra c), og som afsendes til Fyrstendømmet Andorra med eksportretstitution, forsendes på grundlag af et dokument for ekstern fællesskabsforsendelse (T1).

2. Når der i forbindelse med stk. 1 anvendes et kontroleksemplar T5, returneres dette dokument til udgangstoldstedet i Fællesskabet som dokumentation for denne udførsel.

3. Når de varer, der er omhandlet i aftalens artikel 6, stk. 3, litra c), og som er i fri omsætning i Fyrstendømmet Andorra, afsendes til Fællesskabet, henføres de også under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse (T1).

T1-forsendelsesdokumentet forsynes med en af følgende påtegninger, der understreges med rødt:

- Percibir sólo el elemento agrícola — Acuerdo CEE-Andorra
- Kun landbrugselementet opkræves — EØF-Andorra aftalen
- Nur den Agrarteilbetrag erheben — Abkommen EWG-Andorra
- Κατακρατείται μόνο το αγροτικό στοιχείο — Συμφωνία ΕΟΚ-Ανδόρας
- Charge agricultural component only — EEC-Andorra agreement
- Ne percevoir que l'élément agricole — Accord CEE-Andorre
- Riscuotere solo l'elemento agricolo — Accordo CEE-Andorra
- Alleen het agrarische element innen — Overeenkomst EEG-Andorra
- Cobrar unicamente o elemento agrícola — Acordo CEE-Andorra
- Kannetaan ainoastaan maatalouden maksuosa — ETY — Andorra-sopimus
- Debitera endast jordbrukskomponenten — EEG-Andorra avtalet
- Percebre únicamente l'element agrícola — Acord CEE-Andorra.

Artikel 30

1. I forbindelse med dette kapitel forstås ved »grænseovergangssted« indgangstoldstedet i en anden del af toldunionen end den del, hvorfra varerne afsendes.

2. Transportøren skal forelægge en grænseovergangsattest ved hvert grænseovergangssted.

Artikel 31

1. Den sikkerhedsstillelse, der er fastlagt i forbindelse med fællesskabsforsendelse, skal være gyldig i toldunionens toldområde.

2. Kautionsdokumenterne, attesterne for samlet kaution og attesterne for fritagelse for sikkerhedsstillelse skal være forsynet med påtegningen »Fyrstendømmet Andorra«.

AFSNIT III

BESTEMMELSER FOR VAREHANDEL MED TREDJELANDE

KAPITEL 1

Bestemmelser vedrørende varers toldværdi

Artikel 32

Transportomkostninger og omkostninger til forsikring, lastning og håndtering i forbindelse med transport af varer fra tredjelande, der påløber efter, at varerne er ført ind i toldunionens område, medregnes ikke ved fastsættelsen af toldværdien, forudsat at de er særskilt angivet i forhold til den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne.

KAPITEL 2

Aktiv forædling

Artikel 33

Hvis varer i uforandret stand eller forædlingsprodukter, som er henført under proceduren for aktiv forædling, overgår til fri omsætning eller er genstand for en ansøgning om bevilling i en anden del af toldunionen end den del, hvor henførslen under proceduren for aktiv forædling har fundet sted, kan INF 1 anvendes til meddelelse af oplysninger om afgiftsbeløb, udligningsrenter, sikkerhedsstillelse og handelspolitiske foranstaltninger.

Artikel 34

1. INF 1 skal udfærdiges i et originaleksemplar og to kopier i overensstemmelse med modellen i gennemførelsesbestemmelserne til EF-toldkodeksen.

2. Det toldsted i den del af toldunionen, som anmodes om at antage angivelsen til overgang til fri omsætning eller henførslen under proceduren for aktiv forædling, udfærdiger og påtegner det pågældende INF 1.

Originalen og en kopi af INF 1 fremsendes til kontroltoldstedet, og det toldsted, der har påtegnet INF 1, beholder en kopi heraf.

3. Kontroltoldstedet indfører oplysningerne i rubrik 8, 9 og 11 på INF 1, påtegner det, beholder kopien og returnerer originalen.

Artikel 35

Det toldsted, der påtegner INF 1, anmoder kontroltoldstedet om at angive følgende:

- i rubrik 9, a), det skyldige importafgiftsbeløb
- i rubrik 9, b), udligningsrenterne

- mængden af, KN-koden for og oprindelsen af de indførselsvarer, der er medgået til fremstillingen af de forædlingsprodukter, der er bragt i fri omsætning.

Artikel 36

Hvis de forædlingsprodukter, der er opnået ved aktiv forædling (tilbagebetalingsordningen), er blevet angivet til en anden godkendt toldmæssig bestemmelse eller anvendelse, der giver mulighed for godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter, og er genstand for en ny ansøgning om bevilling til aktiv forædling, kan de toldmyndigheder, der meddeler denne bevilling, anvende INF 1 til at fastsætte, hvor stort et importafgiftsbeløb der skal opkræves, eller hvor meget toldskyldsbetøbet udgør.

Artikel 37

Hvis angivelsen til overgang til fri omsætning vedrører forædlingsprodukter, der er opnået ud fra indførselsvarer eller varer i uforandret stand, der har været genstand for specifikke handelspolitiske foranstaltninger på det tidspunkt, hvor varerne henføres under proceduren (suspensionsordningen), og disse foranstaltninger fortsat gælder, anmoder det toldsted, der antager angivelsen og påtegner INF 1, kontroltoldstedet om at angive de oplysninger, der er nødvendige for at kunne anvende handelspolitiske foranstaltninger.

Artikel 38

Hvis der anmodes om overgang til fri omsætning, og der er udfærdiget et INF 1 til bestemmelse af sikkerhedsstillelsen, kan der anvendes det samme INF 1, forudsat at det indeholder følgende oplysninger:

- i rubrik 9, a), det importafgiftsbeløb, der er pålagt indførselsvarerne, og
- i rubrik 11 den dato, hvor indførselsvarerne først blev henført under proceduren, eller den dato, hvor der blev indrømmet godtgørelse af eller fritagelse for importafgifterne.

Artikel 39

1. Hvis det toldsted, der udsteder oplysningsskemaet, mener, at det er nødvendigt at give andre oplysninger end dem, der fremgår af oplysningsskemaet, anfører de sådanne oplysninger. Hvis der ikke er plads hertil på oplysningsskemaet vedlægges et ekstra ark. Det skal fremgå af originalen.

2. Det toldsted, som påtegnede oplysningsskemaet, kan blive bedt om at foretage efterfølgende kontrol af ægtheden af skemaet og af de herpå anførte oplysningers nøjagtighed.

3. Ved successive forsendelser kan der udstedes et hertil svarende antal oplysningsskemaer for mængden af varer eller produkter, der er henført under proceduren. Det oprindelige oplysningsskema kan også erstattes af andre oplysningsskemaer, eller hvis der kun er benyttet ét oplysningsskema, kan det toldsted, hvor skemaet er påtegnet, angive mængden af varer eller produkter på originalen. Hvis der ikke er tilstrækkelig plads tilbage på skemaet, vedlægges et ekstra ark, hvilket skal anføres på originalen.

4. Under særlige omstændigheder kan oplysningsskemaet udstedes efterfølgende, men ikke senere end den frist, der er fastsat for opbevaring af dokumenter.

5. Hvis et oplysningsskema bliver stjålet, tabt eller ødelagt, kan den erhvervsdrivende anmode det toldsted, der påtegnede skemaet, om en kopi heraf.

Original og kopier af oplysningsskemaet, som udstedes i tilfælde heraf, skal være forsynet med en af følgende påtegninger:

- DUPLICADO
- DUPLIKAT
- DUPLIKAT
- ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
- DUPLICATE
- DUPLICATA
- DUPLICATO
- DUPLICAAT
- SEGUNDA VIA
- KAKSOISKAPPALE
- DUPLIKAT
- DUPLICAT.

Artikel 40

1. Forædlingsprodukter, der er opnået ved aktiv forædling (suspensionsordningen), eller varer i uforandret stand, som omlades mellem toldunionens to dele, skal ledsages af et T1-dokument eller et dokument med tilsvarende virkning for disse transaktioners formål. Dokumentet skal være forsynet med en af følgende påtegninger:

- Mercancías PA/S
- AF/S-varer
- AV/S-Waren
- Εμπορεύματα ET/A
- IP/S goods
- Marchandises PA/S

- Merci PA/S
- AV/S-goederen
- Mercadorias AA/S
- SJ/T-tavaroita
- AF/S-varor
- Mercaderies PA/S.

2. Hvis varer, der er henført under proceduren for aktiv forædling (suspensionsordningen), eller varer i uforandret stand er genstand for specifikke handelspolitiske foranstaltninger, og sådanne foranstaltninger fortsat er gældende på det tidspunkt, hvor disse varer overgår til forsendelse, skal angivelsen i stk. 1 suppleres med en af følgende angivelser:

- Política comercial
- Handelspolitik
- Handelspolitik
- Εμπορική πολιτική
- Commercial policy
- Politique commerciale
- Politica commerciale
- Handelspolitiek
- Política comercial
- Kauppapolitiikka
- Handelspolitik
- Politica commercial.

3. Hvis de forædlingsprodukter, der er opnået ved aktiv forædling (tilbagebetalingsordningen), omlades mellem toldunionens to parter, skal dokumentet være forsynet med en af følgende påtegninger:

- Mercancías PA/R
- AF/T-varer
- AV/R-Waren
- Εμπορεύματα ET/E
- IP/D goods
- Marchandises PA/R
- Merci PA/R
- AV/T-goederen
- Mercadorias AA/D
- SJ/T-tavaroita
- AF/R-varor
- Mercaderies PA/R.

KAPITEL 3

Artikel 44

Passiv forædling

Artikel 41

I dette kapitel forstås ved »tresidet procedure« den procedure, hvorunder forædlingsprodukter fra passiv forædling overgår til fri omsætning med hel eller delvis fritagelse for importafgifter i den anden del af toldunionen end den del, hvorfra varerne blev udført midlertidigt.

Artikel 42

Når forædlingsprodukterne eller ombytningsvarerne overgår til fri omsætning under den tresidede procedure, anvendes INF 2 til at meddele oplysninger om midlertidigt udførte varer for at opnå hel eller delvis fritagelse for afgifter for forædlingsprodukter.

Artikel 43

1. INF 2 udfærdiges i et originaleksemplar og en kopi på formularer svarende til modellerne i gennemførelsesbestemmelserne til EF-toldkodeksen for de varemængder, der henføres under proceduren. Henførelstoldstedet påtegner originalen og kopien af INF 2. Det opbevarer kopien og returnerer originalen til klarereren.

2. Det henførelstoldsted, som skal påtegne INF 2, anfører i rubrik 16, hvilke midler der er anvendt til identifikation af de midlertidigt udførte varer.

3. Såfremt der anvendes prøveudtagning, illustrationer eller tekniske beskrivelser, bekræfter det i stk. 1 omhandlede toldsted disse prøver, illustrationer eller tekniske beskrivelser ved anbringelse af toldstedets segl enten på disse varer, hvis deres art tillader det, eller på emballagen, således at det ikke kan brydes.

En etiket forsynet med toldstedets stempel og referencerne for udførselsangivelsen vedlægges prøverne, illustrationerne eller de tekniske beskrivelser, således at de ikke kan ombyttes.

Prøverne, illustrationerne eller de tekniske beskrivelser, bekræftet og forseglet som anført i stk. 3, udleveres til eksportøren, der ved genindførslen af forædlingsprodukterne eller ombytningsvarerne skal fremvise dem med intakt forsegling.

4. Såfremt der anvendes analyser, hvis resultater først kendes, efter at toldstedet har påtegnet INF 2, udleveres dokumentet med resultatet af analyserne til eksportøren i en kuvert, der frembyder de fornødne garantier.

1. Udgangstoldstedet bekræfter udførslen fra området på originalen og tilbageleverer den derefter til den person, der har forelagt den.

2. Importøren af forædlingsprodukterne eller ombytningsvarerne forelægger originalen af INF 2 og i givet fald identifikationsmidlerne for afslutningstoldstedet.

Artikel 45

1. Hvis det toldsted, der udsteder oplysningsskemaet mener, at det er nødvendigt at give andre oplysninger end dem, der fremgår af oplysningsskemaet, anfører det sådanne oplysninger. Hvis der ikke er plads hertil på oplysningsskemaet, vedlægges et ekstra ark. Det skal fremgå af originalen.

2. Det toldsted, som påtegnede oplysningsskemaet, kan blive bedt om at foretage efterfølgende kontrol af ægtheden af skemaet og af de herpå anførte oplysningers nøjagtighed.

3. Ved successive forsendelser kan der udstedes et hertil svarende antal oplysningsskemaer for mængden af varer eller produkter, der er henført under proceduren. Det oprindelige oplysningsskema kan også erstattes af andre oplysningsskemaer, eller hvis der kun er benyttet ét oplysningsskema, kan det toldsted, hvor skemaet er påtegnet, angive mængden af varer eller produkter på originalen. Hvis der ikke er tilstrækkelig plads tilbage på skemaet, vedlægges et ekstra ark, hvilket skal anføres på originalen.

4. For handelsstrømme under den tresidede procedure, der indebærer et stort antal transaktioner, kan toldmyndighederne tillade, at der benyttes et sammenfattende oplysningsskema, som omfatter al udførsel over en given periode.

5. Under særlige omstændigheder kan oplysningsskemaet udstedes efterfølgende, men ikke senere end den frist, der er fastsat for opbevaring af dokumenter.

Artikel 46

Hvis et INF 2 bliver stjålet, tabt eller ødelagt, kan den erhvervsdrivende anmode det toldsted, der påtegnede det, om en kopi heraf. Toldstedet imødekommer anmodningen, såfremt det godtgøres, at de midlertidigt udførte varer, for hvilke der anmodes om et duplikateksemplar, endnu ikke er blevet genindført.

Original og kopier af oplysningsskemaet, som udstedes i tilfælde heraf, skal være forsynet med en af følgende påtegninger:

- DUPLICADO
- DUPLIKAT
- DUPLIKAT
- ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
- DUPLICATE
- DUPLICATA
- DUPLICATO
- DUPLICAAT
- SEGUNDA VIA
- KAKSOISKAPPALE
- DUPLIKAT
- DUPLICAT.

Artikel 47

1. Delvis fritagelse for importafgifter ved at anvende forædlingsomkostningerne som grundlag for toldværdien bevilges efter anmodning for forædlingsprodukter, der sættes i fri omsætning.

2. Når midlertidigt udførte varer, som ikke har oprindelse i nogen af toldunionens dele i henhold til EF-toldkodeksens afsnit II, kapitel 2, afdeling 1, og den andorranske toldkodeks' afsnit III, kapitel 2, afdeling 1, er overgået til fri omsætning til nulimportafgift i en af toldunionens dele, finder stk. 1 ikke anvendelse, bortset fra på varer uden erhvervsmæssig karakter.

3. Artikel 29-35 i EF-toldkodeksen og artikel 39-45 i den andorranske toldkodeks finder tilsvarende anvendelse på forædlingsomkostninger, hvor der ikke skal tages hensyn til de midlertidigt udførte varer.

KAPITEL 4

Returvarer

Artikel 48

1. Varer fra den ene del af toldunionen, som inden for en frist på tre år efter at være blevet udført fra dens toldområde, føres ind i den anden del af toldunionens område, og der overgår til fri omsætning, fritages på den pågældendes anmodning for importafgifter.

Fristen på tre år kan overskrides under særlige omstændigheder.

2. Såfremt returvarer inden deres udførsel fra den ene del af toldunionens toldområde er blevet bragt i fri omsætning med nedsat eller nulimportafgift som følge af et særligt anvendelsesformål, kan den i stk. 1 omhandlede fritagelse kun bevilges på betingelse af, at varerne genindføres til samme formål.

Såfremt de pågældende varer ikke anvendes til samme formål, foretages der i det beløb, der skal erlægges i importafgifter, et fradrag af det beløb, som eventuelt er opkrævet, da disse varer første gang blev bragt i fri omsætning. Hvis sidstnævnte beløb er større end det, der fremkommer ved returvarernes overgang til fri omsætning, ydes der ingen godtgørelse.

3. Den i stk. 1 omhandlede fritagelse for importafgifter indrømmes ikke for varer, der er udført fra den ene del af toldunionens toldområde under proceduren for passiv forædling, medmindre disse varer stadig er i samme uforandrede stand som ved deres udførsel.

Artikel 49

Fritagelsen for importafgifter som omhandlet i artikel 48 i denne afgørelse indrømmes kun, såfremt varerne genindføres i samme uforandrede stand som ved udførslen.

Artikel 50

Artikel 48 og 49 i denne afgørelse finder tilsvarende anvendelse på forædlingsprodukter, der oprindeligt var blevet udført eller genudført efter en procedure for aktiv forædling.

Det efter lovgivningen skyldige importafgiftsbeløb fastlægges efter reglerne for proceduren for aktiv forædling, idet datoen for genudførsel af forædlingsprodukterne betragtes som datoen for varens overgang til fri omsætning.

Artikel 51

1. Der indrømmes fritagelse for importafgifter for returvarer, selv når disse kun udgør en del af de varer, der tidligere er blevet udført fra den anden del af toldunionens toldområde.

2. Dette gælder ligeledes, når returvarerne er dele eller tilbehør, som udgør komponenter til maskiner, instrumenter, apparater eller andre produkter, som tidligere er blevet udført fra den anden del af toldunionens toldområde.

Artikel 52

1. Som undtagelse fra artikel 50 i denne afgørelse indrømmes der fritagelse for importafgifter for returvarer i en af følgende situationer:

- a) varer, som efter deres udførsel fra den anden del af toldunionens toldområde kun har været genstand for behandlinger, der er nødvendige for deres bevarelse, eller behandlinger, som kun ændrer deres udseende

b) varer, som efter deres udførsel fra den anden del af toldunionens toldområde har vist sig at være defekte eller uegnede til den påtænkte anvendelse, selv om de har været genstand for andre behandlinger end dem, der er nødvendige for deres bevarelse, eller som kun ændrer deres udseende, såfremt de opfylder følgende betingelser:

- i) enten at have været underkastet de omtalte behandlinger udelukkende for at blive repareret eller istandsat
- ii) eller først at have vist sig at være uegnede til den påtænkte anvendelse, efter at de omtalte behandlinger var påbegyndt.

2. Såfremt de behandlinger, som returvarerne kan have været genstand for efter stk. 1, litra b), ville have givet anledning til opkrævning af importafgifter, hvis det havde drejet sig om varer omfattet af proceduren for passiv forædling, anvendes de beskatningsregler, der er gældende under den nævnte procedure.

Hvis bearbejdningen af en vare består i en nødvendig reparation eller istandsættelse, der er foretaget efter en uforudselig begivenhed, som har fundet sted uden for begge dele af toldunionens toldområder, og som er godtgjort på tilfredsstillende måde over for toldmyndighederne, fritages den pågældende vare dog for importafgifter på betingelse af, at værdien ikke som følge af denne bearbejdning er blevet forøget i forhold til dens værdi ved udførslen fra den anden del af toldunionens toldområde.

3. Ved anvendelse af stk. 2, andet afsnit,

- a) forstås ved »nødvendig reparation eller istandsættelse« enhver udbedring af funktionsfejl eller materielle skader, som er opstået under varens ophold uden for begge dele af toldunionens toldområder, og uden hvilken varen ikke længere kan anvendes på normal måde til det formål, den er bestemt til
- b) gælder, at en returvares værdi ikke som følge af den bearbejdning, den har været genstand for, er blevet forøget i forhold til den værdi, som den havde på tidspunktet for udførslen fra den anden del af toldunionens toldområde, når denne bearbejdning ikke omfatter mere, end hvad der er strengt nødvendigt, for at varen fortsat kan anvendes under de samme betingelser som på udførselstidspunktet.

Når det er nødvendigt at anvende reservedele til reparation eller istandsættelse af varen, skal anvendelsen heraf begrænses til sådanne dele, der er strengt nødvendige, for at varen fortsat kan anvendes under de samme betingelser som på udførselstidspunktet.

Artikel 53

Efter anmodning fra den pågældende udsteder toldmyndighederne i forbindelse med opfyldelsen af toldformaliteterne ved udførslen et dokument, der indeholder de oplysninger, som er nødvendige for at identificere varerne, hvis de på ny føres ind i den ene del af toldunionens toldområde.

Artikel 54

1. Varer kan behandles som returvarer:

- a) når der til støtte for de pågældende varers angivelse til fri omsætning fremlægges et af følgende dokumenter:
 - i) det eksemplar af udførselsangivelsen, der er udleveret til eksportøren af toldmyndighederne, eller en kopi heraf, der er bekræftet af de nævnte myndigheder
 - ii) det i artikel 55 i denne afgørelse omhandlede oplysnings-skema.

Hvis toldmyndighederne ved genindførselstoldstedet ud fra den dokumentation, de råder over, eller som de kan kræve af den pågældende, er i stand til at fastslå, at de varer, der angives til fri omsætning, er varer, som oprindeligt er blevet udført fra den anden del af toldunionens toldområde, og at de pågældende varer på udførselstidspunktet opfyldte de nødvendige betingelser for at kunne anses som returvarer, kræves de i nr. i) og ii) omhandlede dokumenter ikke

- b) når de er omfattet af et ATA-carnet, der er udstedt i den anden del af toldunionen.

Sådanne varer kan behandles som returvarer inden for de grænser, der er fastsat i artikel 48 i denne afgørelse, selv efter at gyldighedsfristen for ATA-carnetet er udløbet.

Under alle omstændigheder udfører toldmyndighederne følgende formaliteter:

- i) De kontrollerer oplysningerne i rubrik A-G i genindførselsbladet.
- ii) De udfylder talonen og rubrik H i genindførselsbladet.
- iii) De beholder genindførselsbladet.

2. Stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse på international forsendelse af emballager, transportmidler og visse varer henført under en særlig toldprocedure, når autonomt eller ved aftale fastsatte bestemmelser tillader fritagelse for fremlæggelse af tolldokumenter.

Det finder heller ikke anvendelse, når varerne kan angives til fri omsætning mundtligt eller ved enhver anden handling.

3. Når toldmyndighederne ved genindførselstoldstedet finder det nødvendigt, kan de forlange, at den pågældende, især med henblik på identifikation af returvarerne, skal fremlægge anden dokumentation.

Artikel 55

Der udfærdiges et oplysningsskema INF 3 i et originaleksemplar og to kopier på formularer, der er i overensstemmelse med modellerne i gennemførelsesbestemmelserne til EF-toldkodeksen.

Artikel 56

1. Toldmyndighederne ved udførselstoldstedet udsteder på eksportørens anmodning et INF3 ved opfyldelsen af udførselsformaliteterne for de varer, det omhandler, hvis eksportøren erklærer, at det er sandsynligt, at de pågældende varer vil blive genindført ved et toldsted i den anden del af toldunionen.

2. På eksportørens anmodning kan toldmyndighederne ved udførselstoldstedet ligeledes udstede et INF 3, efter at formaliteterne ved udførslen af de varer, det omhandler, er afsluttet, forudsat at disse myndigheder på grundlag af de oplysninger, de råder over, kan fastslå, at oplysningerne i eksportørens anmodning virkelig vedrører de udførte varer.

Artikel 57

1. INF 3 skal indeholde alle de oplysninger, som toldmyndighederne kræver med henblik på at kunne identificere de udførte varer.

2. Hvis de udførte varer kan forventes at blive genindført i den anden del af toldunionens toldområde eller til begge dele af toldunionens toldområde via flere andre toldsteder end udførselstoldstedet, kan eksportøren anmode om at få udstedt flere INF 3, der tilsammen svarer til den samlede mængde af de udførte varer.

Eksportøren kan ligeledes anmode de toldmyndigheder, der har udstedt et INF 3, om i stedet at udstede flere INF 3, der tilsammen svarer til den samlede mængde varer, der er anført på det oprindeligt udstedte INF 3.

Eksportøren kan også anmode om udstedelse af et INF 3, der kun omfatter en del af de udførte varer.

Artikel 58

Originalen og en kopi af INF 3 afleveres til eksportøren med henblik på forelæggelse for genindførselstoldstedet. Kopi nummer 2 opbevares af de toldmyndigheder, der har udstedt det.

Artikel 59

1. Genindførselstoldstedet anfører på originalen og på kopien af INF 3, for hvilken mængde returvarer der er indrømmet fritagelse for importafgifter, beholder originalen og sender kopien forsynet med nummer og dato for angivelsen til fri omsætning af varerne til de toldmyndigheder, som har udstedt skemaet.

2. Disse myndigheder sammenholder denne kopi med den kopi, som er i deres besiddelse, og opbevarer den derefter i deres arkiver.

Artikel 60

I tilfælde af tyveri, bortkomst eller ødelæggelse af det originale INF 3 kan de toldmyndigheder, som har udstedt det, anmodes om et duplikateksemplar. Disse myndigheder efterkommer denne anmodning, hvis omstændighederne taler herfor. Det således udstedte duplikateksemplar skal være forsynet med en af følgende påtegninger:

- DUPLICADO
- DUPLIKAT
- DUPLIKAT
- ANTIΓΡΑΦΟ
- DUPLICATE
- DUPLICATA
- DUPLICATO
- DUPLICAAT
- SEGUNDA VIA
- KAKSOISKAPPALE
- DUPLIKAT
- DUPLICAT.

Toldmyndighederne noterer udstedelsen af duplikateksemplaret på den kopi af det INF 3, som er i deres besiddelse.

Artikel 61

1. Udførselstoldstedet meddeler efter anmodning fra genindførselstoldstedet alle de oplysninger, som det har til rådighed, for at gøre det muligt for sidstnævnte at fastslå, om varerne opfylder de nødvendige betingelser for at være omfattet af dette kapitel.

2. Der kan anvendes et INF 3 til anmodning om og fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

KAPITEL 5

Oprindelsesregler

Artikel 62

1. I henhold til aftalens artikel 7 skal Fyrstendømmet Andorra på samme måde som Fællesskabet anvende Fællesskabets bestemmelser om oprindelsesregler i samhandelen med lande, der er omfattet af toldpræferencer.

2. Når Fyrstendømmet Andorra autonomt indrømmer de i stk. 1 omhandlede toldpræferencer, og dets myndigheder ønsker at gennemføre en efterfølgende kontrol af et oprindelsescertifikat (EUR.1 eller formular A) eller en fakturaerklæring, skal en sådan kontrol foretages af et af de EF-toldsteder, der er opført i bilag II til denne afgørelse.

Artikel 63

Erstatningscertifikater, der udstedes af de af Fællesskabets eller Fyrstendømmet Andorras toldsteder, hvis kontrol varerne er undergivet, skal antages i den anden del af toldunionen på de betingelser, der er fastlagt for hver procedure.

Artikel 64

Fyrstendømmet Andorra anvender med de fornødne ændringer bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 1207/2001 af 11. juni 2001 om fremgangsmåder til forenkling af udstedelse af EUR.1-varecertifikatet, udfærdigelse af fakturaerklæringer og EUR.2-dokumenter samt udstedelsen af visse godkendte eksporttilladelser i henhold til bestemmelserne om præference-handelsordningerne mellem Det Europæiske Fællesskab og visse lande og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 3351/83⁽¹⁾, med undtagelse af artikel 8.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

Bestemmelser vedrørende deltagelse af eksperter fra Fyrstendømmet Andorra i arbejdet i visse tekniske udvalg

Artikel 65

1. Eksperter fra Fyrstendømmet Andorra inddrages i arbejdet i de i stk. 2 omhandlede tekniske udvalg, der bistår Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i varetagelsen af dens beføjelser på områder af direkte relevans for toldunionens funktion, når dette er nødvendigt for at sikre, at toldunionen fungerer korrekt. Fremgangsmåden for en sådan deltagelse er fastlagt i dette kapitel.

2. De i stk. 1 nævnte udvalg er:
- Toldkodeksudvalget
 - Udvalget for Udenrigshandelsstatistik.

Artikel 66

Fyrstendømmet Andorra udpeger en ekspert til at repræsentere det på møderne i hvert af de udvalg, der er omhandlet i artikel 65. Eksperten, som skal tilhøre den andorranske administration, skal inddrages i nævnte udvalgs arbejde, når dette vedrører toldunionens funktion. Han skal udtrykke Fyrstendømmet Andorras holdning. Han har ikke stemmeret. Ekspertens holdning registreres særskilt.

Artikel 67

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber underretter i god tid den i artikel 66 omhandlede ekspert om tidspunkterne for møderne og punkterne på dagsordenen i hvert af de udvalg, hvori han repræsenterer Fyrstendømmet Andorra. Kommissionen tilsender eksperten alle relevante oplysninger.

Artikel 68

Hvert udvalg kan på formandens initiativ træde sammen, uden at den ekspert, der repræsenterer Fyrstendømmet Andorra, er til stede. I så fald underrettes Fyrstendømmet Andorra herom.

KAPITEL 2

Gennemførelse og anvendelse af bestemmelserne

Artikel 69

1. Når det i de bestemmelser, som Det Europæiske Fællesskab vedtager, og som der i denne afgørelse henvises til, fastsættes, at Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber skal træffe en afgørelse i visse sager, skal Fyrstendømmet Andorras myndigheder træffe en tilsvarende afgørelse.

2. Bestemmelserne vedrørende de indførselsformaliteter, der gælder over for tredjelande, og andre ved lov eller administrativt fastsatte toldforskrifter skal, hvis de i substansen er identiske i de to dele af toldunionen, ved gennemførelsen og anvendelsen fortolkes i overensstemmelse med EF-Domstolens retspraksis.

KAPITEL 3

Andre afsluttende bestemmelser

Artikel 70

Afgørelse nr. 2/91 og nr. 1/96 ophæves.

Artikel 71

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. september 2003.

På Den Blandede Komité's vegne

Meritxell MATEU

Formand

⁽¹⁾ EFT L 165 af 21.6.2001, s. 1.

BILAG I

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER VEDRØRENDE GENSIDIG BISTAND TIL INDDRIVELSE AF FORDRINGER

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE*Artikel 1*

1. I dette bilag fastsættes de detaljerede regler for gennemførelsen af denne afgørelses afsnit I, kapitel 2.
2. I dette bilag fastlægges desuden fremgangsmåden ved omregning og overførsel af inddrevne beløb.

AFSNIT II

ANMODNING OM OPLYSNINGER*Artikel 2*

1. Den anmodning om oplysninger, der er omhandlet i denne afgørelses artikel 7, udfærdiges skriftligt efter den model, der er angivet i Kommissionens direktiv 2002/94/EF af 9. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Rådets direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger ⁽¹⁾. Den skal være påført den bistandssøgende myndigheds officielle stempel og være underskrevet af en person, som handler på denne myndigheds vegne og er bemyndiget til at fremsætte en sådan anmodning.
2. Hvis der er rettet en lignende anmodning til en anden myndighed, anfører den bistandssøgende myndighed i sin anmodning om oplysninger navnet på denne myndighed.

Artikel 3

Anmodningen om oplysninger kan omhandle:

- a) skyldneren
- b) enhver anden person, der hæfter for betalingen af fordringen i henhold til gældende bestemmelser i det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende
- c) enhver tredjemand, som er i besiddelse af aktiver, der tilhører en af de personer, der er nævnt under a) eller b).

Artikel 4

1. Den bistandssøgte myndighed bekræfter skriftligt (f.eks. pr. telex eller fax) modtagelsen af anmodningen om oplysninger så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest syv dage efter modtagelsen.
2. Straks efter modtagelsen af anmodningen opfordrer den bistandssøgte myndighed om nødvendigt den bistandssøgende myndighed til at give eventuelle yderligere nødvendige oplysninger. Den bistandssøgende myndighed giver alle de yderligere nødvendige oplysninger, den normalt har adgang til.

Artikel 5

1. Den bistandssøgte myndighed sender den bistandssøgende myndighed enhver ønsket oplysning, så snart denne foreligger.
2. Såfremt ingen eller kun nogle af de ønskede oplysninger foreligger inden for en efter omstændighederne rimelig frist, meddeler den bistandssøgte myndighed den bistandssøgende myndighed dette og giver en redegørelse herfor.

Før udløbet af en frist på seks måneder fra datoen for bekræftelsen af modtagelsen af anmodningen meddeler den bistandssøgte myndighed under alle omstændigheder den bistandssøgende myndighed resultatet af de undersøgelser, som den har foretaget med henblik på at fremskaffe de ønskede oplysninger.

På grundlag af den bistandssøgte myndigheds oplysninger kan den bistandssøgende myndighed anmode om, at undersøgelsen fortsættes. En sådan anmodning skal fremsættes skriftligt (f.eks. pr. telex eller fax) inden for en frist på to måneder fra modtagelsen af meddelelsen om resultatet af de undersøgelser, den bistandssøgte myndigheder har foretaget, og skal af den bistandssøgte myndighed behandles i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder for den oprindelige anmodning.

⁽¹⁾ EFT L 337 af 13.12.2002, s. 41.

Artikel 6

Hvis den bistandssøgte myndighed beslutter sig til ikke at imødekomme en anmodning om oplysninger, meddeler den skriftligt den bistandssøgende myndighed årsagerne til, at anmodningen afvises, med henvisning til de specifikke bestemmelser i afgørelsens artikel 7, den lægger til grund herfor. En sådan meddelelse skal gives af den bistandssøgte myndighed, så snart den har truffet sin beslutning og under alle omstændigheder inden for tre måneder regnet fra datoen for bekræftelsen af modtagelsen af anmodningen.

Artikel 7

Den bistandssøgende myndighed kan til enhver tid tilbagekalde anmodningen om oplysninger, som er tilstillet den bistandssøgte myndighed. Beslutningen om tilbagekaldelse skal meddeles den bistandssøgte myndighed skriftligt (f.eks. pr. telex eller fax).

AFSNIT III

ANMODNING OM MEDDELELSE*Artikel 8*

1. Den anmodning om meddelelse, der er omhandlet i denne afgørelses artikel 8, udfærdiges skriftligt i to eksemplarer efter den model, der er angivet i direktiv 2002/94/EF. Den skal være påført den bistandssøgende myndigheds officielle stempel og være underskrevet af en person, som handler på denne myndigheds vegne og er bemyndiget til at fremsætte en sådan anmodning.

2. Den akt (eller afgørelse), hvorom der anmodes om meddelelse, skal vedlægges anmodningen i to eksemplarer.

Artikel 9

Anmodningen om meddelelse kan omfatte en fysisk eller juridisk person, der skal gøres bekendt med den pågældende akt eller afgørelse i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

Såfremt det ikke er angivet i den akt eller afgørelse, hvorom der anmodes om meddelelse, henvises der i anmodningen om meddelelse til indsigelsesproceduren for fordringen eller inddrivelsen heraf i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

Artikel 10

1. Den bistandssøgte myndighed bekræfter skriftligt modtagelsen af anmodningen om meddelelsen hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest syv dage efter modtagelsen.

Straks efter modtagelsen af anmodningen om meddelelse træffer den bistandssøgte myndighed de nødvendige foranstaltninger til at foretage denne meddelelse i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i det land, hvor den er hjemmehørende.

Om nødvendigt, men uden at det udskyder den sidste dato for meddelelse, der er angivet i anmodningen om meddelelse, opfordrer den bistandssøgte myndighed den bistandssøgende myndighed til at give yderligere oplysninger.

Den bistandssøgende myndighed giver alle de yderligere oplysninger, den normalt har adgang til.

Den bistandssøgte myndighed må under ingen omstændigheder rejse tvivl om gyldigheden af den akt eller afgørelse, hvorom der anmodes om meddelelse.

2. Den bistandssøgte myndighed underretter, så snart den har foretaget meddelelsen, den bistandssøgende myndighed om datoen herfor ved at returnere et eksemplar af anmodningen med en behørigt udfyldt attestations på bagsiden.

AFSNIT IV

ANMODNING OM INDDRIVELSE AF FORDRINGER OG/ELLER RETSBEVARENDE FORANSTALTNINGER*Artikel 11*

1. Anmodningen om inddrivelse af fordringer eller om retsbevarende foranstaltninger i henhold til denne afgørelses artikel 9-16 udfærdiges skriftligt efter den model, der er angivet i direktiv 2002/94/EF. Den skal indeholde en erklæring om, at de betingelser, der er fastsat i denne afgørelse vedrørende iværksættelsen af proceduren med gensidig bistand, i det pågældende tilfælde er opfyldt, være påført den bistandssøgende myndigheds officielle stempel og være underskrevet af en person, som handler på denne myndigheds vegne og er bemyndiget til at fremsætte en sådan anmodning.

2. Den akt, der hjemler ret til eksekution, og som skal vedlægges anmodningen om inddrivelse af en fordring eller om retsbevarende foranstaltninger, kan under ét omfatte flere fordringer, såfremt det drejer sig om samme person.

Ved anvendelse af bestemmelserne i artiklerne 12-19 anses de fordringer, der er omfattet af et og samme eksekutionsdokument, som én fordring.

Artikel 12

Anmodningen om inddrivelse af en fordring og/eller om retsbevarende foranstaltninger kan være rettet til en hvilken som helst af de personer, der er omhandlet i artikel 3.

Artikel 13

1. Hvis den valuta, der er gældende i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, er forskellig fra valutaen i det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, skal den bistandssøgende myndighed angive det fordringsbeløb, der skal inddrives, i begge valutaer.

2. Den vekselkurs, der skal benyttes ved anvendelsen af stk. 1, er den sidste salgskurs på det eller de mest repræsentative valutamarkeder i det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, på den dato, hvor anmodningen er undertegnet.

Artikel 14

1. Den bistandssøgte myndighed skal skriftligt hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest syv dage efter modtagelsen af anmodningen om inddrivelse eller om retsbevarende foranstaltninger:

- a) bekræfte modtagelsen af anmodningen
- b) bede den bistandssøgende myndighed om at supplere anmodningen, hvis den ikke indeholder de oplysninger, der er omhandlet i denne afgørelses artikel 10.

Den bistandssøgende myndighed giver alle de oplysninger, som den har adgang til.

2. Hvis den bistandssøgte myndighed ikke træffer den fornødne foranstaltning inden for den periode på tre måneder, der er fastsat i denne afgørelses artikel 11, underretter den hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest syv dage efter udløbet af denne periode skriftligt (f.eks. pr. telex eller fax) den bistandssøgende myndighed om årsagerne til, at tidsfristen ikke er overholdt.

Artikel 15

1. Såfremt det ikke er muligt at inddrive fordringen helt eller delvist eller at træffe retsbevarende foranstaltninger inden for en efter omstændighederne rimelig frist, meddeler den bistandssøgte myndighed den bistandssøgende myndighed dette og angiver grundene hertil.

2. Senest ved udløbet af hver periode på seks måneder fra datoen for bekræftelsen af modtagelsen af anmodningen skal den bistandssøgte myndighed under alle omstændigheder underrette den bistandssøgende myndighed om resultatet af inddrivelsesproceduren eller om, hvilke retsbevarende foranstaltninger den har truffet.

3. På grundlag af den bistandssøgte myndigheds oplysninger kan den bistandssøgende myndighed anmode om, at proceduren vedrørende inddrivelse af fordringer eller retsbevarende foranstaltninger fortsættes. En sådan anmodning skal fremsættes skriftligt (f.eks. pr. telex eller fax) inden for en frist på to måneder efter modtagelsen af meddelelsen om resultatet af den pågældende procedure og skal af den bistandssøgte myndighed behandles i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder for den oprindelige anmodning.

Artikel 16

1. Enhver indsigelse i det land, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, mod fordringen eller mod det dokument, der hjemler ret til at gennemføre inddrivelsen, meddeles skriftligt af den bistandssøgende myndighed til den bistandssøgte myndighed straks efter, at førstnævnte myndighed er blevet bekendt med indsigelsen.

2. Hvis de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, ikke tillader retsbevarende foranstaltninger eller den inddrivelse, der er omhandlet i afgørelsens artikel 15, stk. 2, meddeler den bistandssøgte myndighed den bistandssøgende myndighed dette hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest en måned efter modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede meddelelse.

3. Enhver foranstaltning, som iværksættes i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, med henblik på godtgørelse af inddrevne beløb eller erstatning, for så vidt angår inddrivelse af beløb, der er gjort indsigelse mod, jf. artikel 15, stk. 2, andet afsnit, i denne afgørelse, meddeles skriftligt til den bistandssøgende myndighed af den bistandssøgte myndighed, straks efter at den er blevet bekendt med en sådan foranstaltning. Den bistandssøgte myndighed inddrager så vidt muligt den bistandssøgende myndighed i procedurerne til fastsættelse af det beløb, der skal godtgøres, og den erstatning, der skal gives. På begrundet begæring fra den bistandssøgte myndighed overfører den bistandssøgende myndighed de godtgjorte beløb og den betalte erstatning senest to måneder efter modtagelsen af denne anmodning.

Artikel 17

1. Hvis anmodningen om inddrivelse eller retsbevarende foranstaltninger bliver formålsløs som følge af betaling af fordringen, annullering heraf eller af anden årsag, underretter den bistandssøgende myndighed omgående den bistandssøgte myndighed herom skriftligt (f.eks. pr. telex eller fax), for at sidstnævnte kan standse de iværksatte foranstaltninger.

2. Når det fordringsbeløb, som omfattes af anmodningen om inddrivelse eller retsbevarende foranstaltninger, af en eller anden grund ændres, giver den bistandssøgende myndighed omgående den bistandssøgte myndighed en skriftlig meddelelse herom (f.eks. pr. telex eller fax) og udsteder om nødvendigt en ny akt.

Hvis ændringen medfører en nedsættelse af fordringsbeløbet, fortsætter den bistandssøgte myndighed de foranstaltninger, som den har iværksat med henblik på inddrivelse eller retsbevarende foranstaltninger, idet disse foranstaltninger dog begrænses til det beløb, der herefter skal inddrives. Hvis den bistandssøgte myndighed på det tidspunkt, hvor den underrettes om nedsættelsen af fordringsbeløbet, allerede har inddrevet et beløb, der overstiger det stadig udestående beløb, uden at overførslen i henhold til artikel 18 er påbegyndt, tilbagebetaler den bistandssøgte myndighed det for meget indbetalte beløb til den person, der er berettiget hertil.

Hvis ændringen medfører en forhøjelse af fordringsbeløbet, sender den bistandssøgende myndighed så hurtigt som muligt den bistandssøgte myndighed en supplerende anmodning om inddrivelse eller retsbevarende foranstaltninger. Denne supplerende anmodning skal den bistandssøgte myndighed så vidt muligt behandle sammen med den første anmodning fra den bistandssøgende myndighed. Såfremt det ikke er muligt at indbefatte den supplerende anmodning i den oprindelige anmodning, fordi den igangværende procedure er for vidt fremskreden, behøver den bistandssøgte myndighed kun at imødekomme den supplerende anmodning, hvis beløbet udgør mindst det beløb, der er omhandlet i denne afgørelses artikel 10, stk. 2, litra c).

3. Ved omregningen af det beløb, som omfattes af den supplerende anmodning, til den valuta, der er gældende i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, anvender den bistandssøgende myndighed den omregningskurs, som er anvendt i den oprindelige anmodning.

Artikel 18

Ethvert beløb, der er inddrevet af den bistandssøgte myndighed, herunder eventuelt de i denne afgørelses artikel 12, stk. 2, nævnte renter, overføres til den bistandssøgende myndighed i den valuta, som er gældende i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende. Denne overførsel skal finde sted senest en måned efter den dato, hvor inddrivelsen har fundet sted.

De kompetente myndigheder kan aftale andre ordninger om overførsel af beløb, der er mindre end det beløb, der er omhandlet i denne afgørelses artikel 10, stk. 2, litra c).

Artikel 19

Bortset fra de beløb, som eventuelt opkræves af den bistandssøgte myndighed som renter i henhold til denne afgørelses artikel 12, stk. 2, anses fordringen for inddrevet i forhold til inddrivelsen af beløbet udtrykt i den nationale valuta for det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, på grundlag af den i artikel 13, stk. 2, omhandlede omregningskurs.

AFSNIT V

ANTAGELSE OG AFVISNING AF ANMODNINGER OM BISTAND — GODTGØRELSESORDNINGER*Artikel 20*

Den bistandssøgende myndighed kan fremsætte en anmodning om bistand omfattende én eller flere fordringer, såfremt kun én person hæfter for disse fordringer.

Artikel 21

Hvis den bistandssøgte myndighed i medfør af denne afgørelses artikel 17, stk. 1, beslutter at afvise en anmodning om bistand, meddeler den skriftligt den bistandssøgende myndighed årsagerne til afvisningen. En sådan meddelelse skal gives af den bistandssøgte myndighed, så snart den har truffet sin beslutning og under alle omstændigheder inden for tre måneder regnet fra datoen for modtagelsen af anmodningen om bistand.

Artikel 22

Hvert land udpeger mindst én person, som er behørigt bemyndiget til at indrømme godtgørelsesordninger i henhold til denne afgørelses artikel 21, stk. 3.

Artikel 23

1. Når den bistandssøgte myndighed beslutter at anmode om godtgørelsesordninger, underretter den skriftligt den bistandssøgende myndighed om årsagerne til, at den mener, at inddrivelsen af fordringen frembyder særlige vanskeligheder, er forbundet med meget store omkostninger eller vedrører bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

Den bistandssøgte myndighed vedlægger et detaljeret skøn over de omkostninger, som den anmoder om godtgørelse for hos den bistandssøgende myndighed.

2. Den bistandssøgende myndighed bekræfter skriftligt modtagelsen af anmodningen om godtgørelsesordninger hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest syv dage efter modtagelsen.

Senest to måneder efter bekræftelsen af modtagelsen af den pågældende anmodning underretter den bistandssøgende myndighed den bistandssøgte myndighed om, hvorvidt og i hvilket omfang den godkender de foreslåede godtgørelsesordninger.

3. Hvis der ikke nås til enighed mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed med hensyn til godtgørelsesordninger, fortsætter den bistandssøgte myndighed inddrivelsesprocedurerne på normal vis.

AFSNIT VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 24*

Oplysninger samt øvrige meddelelser fra den bistandssøgte myndighed til den bistandssøgende myndighed affattes på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i det land, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, eller på ethvert andet sprog, som den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed måtte aftale.

Artikel 25

De kontraherende parter underretter hvert år inden 15. marts Kommissionen, så vidt muligt ad elektronisk vej, om anvendelsen af de i denne afgørelse fastlagte procedurer og om de resultater, der er opnået i det foregående kalenderår.

*BILAG II***Liste over de toldsteder, der er omhandlet i artikel 62, stk. 2**

- CERDOC de la Direction Régionale des Douanes de Perpignan
- La Farga de Moles
